

РЕШЕНИЕ

№ 6351

гр. София, 31.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4698** по описа за **2022** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Образувано е по касационна жалба на В. В. С., чрез адвокат Г. срещу Решение № 1379 от 18.04.2022 г. по нахд № 10046/2021 г. по описа на СРС, НО, 23 с-в, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21 – 4332 – 007873/15.04.2021 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора за нарушение по чл. 174, ал.3, предл.1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание “лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца” и „глоба” в размер на 2000 лева.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно. Инвокирани са доводи, че не е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Счита, за нарушени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отменят обжалваното решение в частта на потвърденото с него наказателно постановление.

В съдебно заседание, касаторът редовно призован, чрез адвокат Г., поддържа жалбата. Моли съда за отмяна на решението на СРС в обжалваната част и отмяна на НП. Претендира присъждане на разноските по делото.

Ответникът не ангажира становище по делото.

Заклучение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска

прокуратура.

Административен съд - София-град, X. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят. Първоинстанционният съд е приел, че на 05.04.2021 г., около 17:50 ч., в [населено място] касаторът, е управлявал лек автомобил, марка „БМВ 316 И“ [рег.номер на МПС], с посока на движение по ул. С. М. от [улица] е самокатастрофирал и при извършена проверка от служители на ПП било установено, че касаторът е отказал да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство – алкотест „Дрегер 7510“ с № 0133 и е издаден талон за медицинско изследване, бланков № 080886 за МБАЛ „Света А.“. Установеното е прието за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП. Лицето не е дало кръв.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС в цялост е установил фактическата обстановка, въз основа на задълбочено и подробно изследване и анализ на свидетелските показания и приложените писмени доказателства, които потвърждават фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентен орган. АУАН съдържа всички изискуеми съгласно чл. 42 ЗАНН реквизити: посочени са фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, отразено е кои нормативни правила са нарушени. В съответствие с изискването на чл. 42, т. 5 ЗАНН е посочена нормата, която е нарушена – чл. 174, ал.3 от ЗДвП: „Водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 2 години и глоба 2000 лв.“

В разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП между двете предложения е използван съюзът „или“. Предвидено е да бъде санкциониран отказът на водача да му бъде извършен тест с техническо средство или неизпълнението на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта. Изрично в НП е посочено, че касатора е нарушил чл.174, ал.3, предл.1 ЗДвП и тази хипотеза е доказана от събраните свидетелски показания и писмени доказателства. За възникване на отговорността по чл.174, ал.3, предл.1 ЗДвП не е необходимо да е реализиран кумулативно и съставът по чл.174, ал.3, предл.2 ЗДвП – водачът да не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му.

В конкретния случай безспорно се установява, че касатора е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или упойващи вещества - алкотест „Дрегер 7510“ с № 0133. Наказание му е наложено за реализиран административнонаказателен състав по чл. 174, ал. 3, предл.1 ЗДВП, като фактическите обстоятелства във връзка с този състав са точно и безпротиворечиво описани в АУАН и НП, нарушителя е разбрал ясно в извършването на какво нарушение е обвинен и е реализирал надлежно и адекватно защитата си срещу издаденото наказателно постановление.

Не са налице наведените касационни основания – неправилно прилагане на закона.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, X. касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1379 от 18.04.2022 г. по нахд № 10046/2021 г. по описа на СРС, НО, 23 с-в, в частта, с която е потвърдено НП № 21 – 4332 – 007873/15.04.2021 г., издадено от началника на група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.